

Til lovforslag nr. L 137

Folketinget 2015-16

Betænkning afgivet af Miljø- og Fødevareudvalget den 18. maj 2016

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af dyreværnsloven

(Skærpelse af straffen i grove dyreværnsager, meddelelse af påbud og forbud, ophævelse af krav om tilladelse til æglægningsbure)

[af miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 7 ændringsforslag til lovforslaget. Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1, 4 og 6. Enhedslistens medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 2 og 5. Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 3 og 7.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 25. februar 2016 og var til 1. behandling den 30. marts 2016. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Miljø- og Fødevareudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og miljø- og fødevareministeren sendte den 2. december 2015 dette udkast til udvalget, jf. MOF alm. del – bilag 145. Den 25. februar 2016 sendte miljø- og fødevareministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 12 spørgsmål til miljø- og fødevareministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger

Et *mindretal* i udvalget (S, DF og LA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1, 3, 4, 6 og 7 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (V og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1, 4 og 6 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* i udvalget (ALT) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 1-5 og 7 stillede ændringsforslag.

Et *femte mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*. Mindretallet vil stemme for de under nr. 1-5 og 7 stillede ændringsforslag og vil stemme hverken for eller imod det under nr. 6 stillede ændringsforslag.

Et *sjette mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under 1-5 og 7 stillede ændringsforslag.

Inuit Ataqtigiit, Siumut, Tjóðveldi og Javnaðarflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til titlen

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af *udvalget*:

1) Efter »dyreværnsager,« indsættes: »præcisering af dyrs status som levende væsner,«.

[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 4]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (ALT, RV og SF):

2) Efter »dyreværnssager,« indsættes: »klageadgang for relevante interesseorganisationer m.v.,«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 5]

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V og KF):

3) Efter »dyreværnssager,« indsættes: »skærpeelse af reglerne om rettighedsfrakendelse,«.
[Konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 7]

Til § 1

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af *udvalget*:

4) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 1 indsættes efter »Dyr«: »er levende væsener og«.
[Tydeliggørelse af, at dyr er levende væsner]

Af et *mindretal* (EL), tiltrådt af et *mindretal* (ALT, RV og SF):

5) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 24 d indsættes før stk. 1 som nye stykker:
»Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser efter dyreværnsloven, der er truffet af Fødevarestyrelsen som led i kontrol, kan påklages af landsdækkende foreninger og organisationer, der har dyrevelfærd som hovedformål. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udveksling af de til brug for klagen nødvendige oplysninger med de omfattede foreninger og organisationer.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte foreninger og organisationer kan behandle oplysninger om de personer, der er meddelt en afgørelse som nævnt i stk. 1, i det omfang behandlingen er nødvendig, for at foreningerne og organisationerne kan udnytte deres klageadgang. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om behandlingen af sådanne oplysninger, herunder at oplysningerne skal anses for fortrolige og at straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 1 bliver herefter stk. 3.«

[Klageadgang for relevante interesseorganisationer]

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af et *flertal* (S, V, EL, LA og KF):

6) Efter nr. 6 indsættes som nye numre:

»03. I § 28, *stk. 7*, der bliver *stk. 9*, indsættes som *2. pkt.*:
»Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme.«

04. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. Den, som uretmæssigt afliver et dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme, straffes med fængsel indtil 2 år, såfremt aflivningen er begået forsætligt. Dette gælder, uanset at aflivningen er sket i overensstemmelse med § 13, stk. 1.«
[Skærpeelse af straf, hvis overtrædelsen begås mod tjenestedyr]

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V og KF):

7) Efter nr. 6 indsættes som nye numre:

»05. I § 29 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 3. Betinget frakendelse sker, på vilkår af at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyreværnslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, skal ubetinget frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr betinget efter stk. 2 og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 5. Ubetinget frakendelse efter stk. 4 sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 6-8.

06. I § 29, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »stk. 1 eller« til: »stk. 1 eller *stk. 4*, jf. *stk. 5*, eller«.

07. I § 29, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »stk. 1,« til: »stk. 1 og *stk. 4*,«.

08. I § 29, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »stk. 1 eller *stk. 3*« til: »stk. 1, *stk. 4* eller *stk. 7*«.«

[Rettighedsfrakendelse]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-3

Ændringsforslagene er konsekvensændringer som følge af ændringsforslag nr. 4, 5 og 7.

Til nr. 4

Det fremgår i dag implicit af dyreværnslovens generelle bestemmelser (§§ 1-3), at alle dyr er levende, følede væsener og skal behandles som sådan. Med det foreslåede kommer det til eksplicit at fremgå af dyreværnsloven, at dyr er levende væsener, og dermed bliver det understreget og tydeliggjort, at dyr ikke efter dyreværnslovgivningen er ting.

Til nr. 5

Der foreslås ifølge forslaget en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte regler om klageadgang for landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er dyrevelfærd. Klageadgangen er begrænset til afgørelser efter dyreværnsloven, der er truffet af Fødevarestyrelsen som led i kontrol.

Den foreslåede klageadgang omfatter også sager, hvor en kontrol ikke har givet anledning til anmærkninger. De afgørelser, som politiet træffer med hjemmel i dyreværnsloven, er ikke omfattet af forslaget, da klageadgang på dette område ikke er reguleret i dyreværnsloven. Desuden er Fødevarestyrelsens beslutning om, hvorvidt der skal ske politianmeldelse af en formodet overtrædelse af dyreværnsloven, heller ikke være omfattet af klageadgangen. Hvis en af de klageberettigede foreninger eller organisationer finder, at der er grundlag for at politianmelde et forhold, vil foreningen eller organisationen selv kunne foretage denne anmeldelse.

Den foreslåede bemyndigelse indeholder endvidere en bestemmelse, hvormed der kan fastsættes regler om udveksling af de med den foreslåede klageadgang forbundne oplysninger.

Efter naturbeskyttelseslovens § 86 kan foreninger og organisationer på naturbeskyttelsesområdet klage over kommunalbestyrelser og Naturstyrelsens afgørelser samt Vejdirektoratets afgørelser om skiltning langs statsveje, jf. naturbeskyttelseslovens § 78. Natur- og Miljøklagenævnet kan kræve dokumentation for foreningers og organisationers klageberettigelse. Herudover kan Fredningsnævnets afgørelser om fredning og dispensation fra fredningsbestemmelser bl.a. påklages af organisationer m.v., som antages at have en væsentlig interesse i fredningsforslaget, jf. naturbeskyttelseslovens § 43.

De gældende regler om klageberettigede organisationer og foreninger på miljøområdet stammer fra en lovændring fra 2000, som implementerer Århuskonventionens regler om adgang til at klage på miljøområdet. Der blev bl.a. på baggrund af Århuskonventionen gennemført en klageadgang for landsdækkende foreninger og organisationer, der via vedtægter el.lign. kan dokumentere at have beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, herunder eksempelvis Danmarks Naturfredningsforening. Som supplement hertil blev bl.a. også indført regler om klageadgang for organisationer, der repræsenterer væsentlige rekreative interesser.

Behandlingen af sager på miljøområdet foregår i det offentlige rum og under stor åbenhed. Der er tale om fremadrettede projekter, hvor processen er undergivet stor åbenhed, hvilket bl.a. skyldes Århuskonventionen og den danske implementering heraf, bl.a. om borgernes deltagelse i beslutninger og klageadgang. Men det kan også være forhold, som

vedrører en eksisterende tilstand hos f.eks. en enkelt borger på en villavej. Natur- og Miljøklagenævnet behandler bl.a. klagesager om lovliggørelse af bebyggelse, beplantning, terrænændringer m.v. Det er typisk enten kommunerne eller Naturstyrelsen, der skal føre tilsyn med overholdelse af lovene om naturbeskyttelse, planlægning, miljøbeskyttelse osv. og sørge for lovliggørelse af et ulovligt forhold. Natur- og Miljøklagenævnet kan ikke behandle en klage over, at kommunens tilsyn har været mangelfuldt. En sådan klage vil blive afvist, og klager vil blive henvist til statsforvaltningen, som fører tilsyn med kommunen.

Til forskel fra naturbeskyttelsesloven, som typisk sigter mod interesser af mere ideel karakter, har dyreværnsloven til formål at beskytte det enkelte dyr, og afgørelserne på dyreværnsområdet retter sig derfor ofte mod enkeltpersoner eller en virksomhed og vedrører ofte potentielle straffesager, hvor sagsbehandlingen reguleres af retsplejeloven.

Sagsbehandlingen i dyreværnsager og naturbeskyttelsesager er ikke undergivet samme proces, og foreninger og organisationer kan således ikke på samme måde som i naturbeskyttelsesager holde sig orienteret om de konkrete dyreværnsager. Indførelse af en generel klageadgang for landsdækkende foreninger og organisationer, herunder Dyrenes Beskyttelse, forudsætter, at disse foreninger og organisationer får kendskab til de pågældende sager. Det er baggrunden for, at forslaget er udformet som en bemyndigelsesbestemmelse, der giver mulighed for at fastsætte de detaljerede regler om proces i klageadgangen.

Efter det foreslåede § 24 d, stk. 1, kan ministeren fastsætte regler om, at landsdækkende foreninger og organisationer, der har dyrevelfærd som hovedformål, kan påklage afgørelser efter dyreværnsloven truffet af Fødevarestyrelsen som led i kontrol. Klageadgangen omfatter også sager, hvor en kontrol ikke har givet anledning til anmærkninger. Det fremgår af den foreslåede bestemmelses 2. pkt., at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udveksling af de oplysninger, der er en forudsætning for, at de pågældende foreninger og organisationer kan udnytte den foreslåede klageadgang.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at antallet af sager, hvor der potentielt vil skulle være klageadgang, vil være væsentlig højere på dyrevelfærdsområdet, end det er efter naturbeskyttelsesloven. Det er derfor ikke umiddelbart muligt at kopiere underrettingsordningen i henhold til naturbeskyttelsesloven, og der vil være behov for i samarbejde med de relevante organisationer at fastlægge den nærmere procedure, som giver foreningerne og organisationerne et grundlag for at kunne udnytte den foreslåede klageadgang. Der vil således skulle fastsættes regler, der regulerer udvekslingen af oplysninger til de pågældende foreninger og organisationer. Disse regler vil skulle fastsættes inden for rammerne af persondatalovens regler om udveksling af følsomme personoplysninger. Herudover vil der skulle fastsættes regler om foreningernes og organisationernes håndtering af disse oplysninger og om eventuel tavshedspligt. Med den foreslåede § 24 d, stk. 2, foreslås således en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om de i det foreslåede stk. 1 nævnte organisationers behandling af følsomme personoplysninger.

Med lovforslaget får de pågældende foreninger og organisationer klageadgang. Lovforslaget ændrer ikke på den klageadgang, som parter har efter forvaltningsrettens almindelige principper, eller den klageadgang, der kan følge af et fuldmagtsforhold. På dyreværnsområdet er der således allerede sager, hvor Dyrenes Beskyttelse eller andre foreninger eller organisationer har en sådan retlig interesse i den konkrete sag, at de har partsstatus og dermed klageadgang.

Den altovervejende del af administrationen af dyreværnslovgivningen varetages i dag af Fødevarestyrelsen. Styrelsens afgørelser kan påklages til Miljø- og Fødevarerministeriets Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Klagecenteret). I visse tilfælde er Klagecenterets afgørelser endelige, og i andre tilfælde kan de påklages videre til Miljø- og Fødevarerministeriets departement. De afgørelser, som politiet træffer med hjemmel i visse bestemmelser i dyreværnsloven, kan påklages til Rigspolitiet og er som nævnt ovenfor ikke omfattet af forslaget.

Det bemærkes, at de regler, der er fastsat efter den gældende § 24 d, også vil være gældende for klager fra de af forslaget omfattede landsdækkende foreninger og organisationer.

Til nr. 6

Med det foreslåede 2. pkt. i § 28, stk. 7, der med lovforslaget bliver stk. 9, foreslås det, at det i relation til strafudmåling for overtrædelser af dyreværnsloven og for regler fastsat i medfør heraf skal betragtes som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelser sker mod et dyr, der benyttes under udøvelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme.

Bestemmelsens ordlyd om »under udførelse af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme« skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 119, stk. 1. Den beskyttede kreds af dyr omfatter bl.a. hunde og heste, som benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv hos eksempelvis forsvaret, politiet, kriminalforsorgen og SKAT. Bestemmelsen vil således bl.a. kunne finde anvendelse i situationer, hvor en indsat i en af kriminalforsorgens institutioner sparker en hund, som er i færd med at gennemføre den pågældendes celle.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Med den foreslåede § 28 a indsættes en ny bestemmelse i dyreværnsloven om uretmæssig aflivning af dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme.

»Uretmæssig aflivning« omfatter tilfælde, hvor en person slår et dyr ihjel uden at være berettiget hertil. Bestemmelsen vil f.eks. kunne finde anvendelse, hvis en person i forbindelse med en anholdelsessituation, hvor politiet benytter en hund til at sikre pågribelse af den pågældende, slår hunden ihjel – dette uanset om aflivningen er sket hurtigt og smerte-

frit og i øvrigt efter reglerne herom i dyreværnslovens § 13, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse omfatter overtrædelser, der begås forsætligt.

Den foreslåede bestemmelse tilsigter, at straffen for uretmæssig aflivning sidestilles med straffen for forhold med karakter af mishandling efter den nugældende dyreværnslovs § 28, stk. 1, 3. pkt. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger pkt. 2.1.1.4, ligger udgangspunktet for de idømte fængselsstraffe for forhold med karakter af mishandling af dyr på ca. 30 dage. Med lovforslaget tilsigtes en fordobling af straffen. Det foreslås, at dette strafniveau også skal finde anvendelse på den foreslåede bestemmelse.

Der vil efter omstændighederne forsat kunne være grundlag for at straffe efter den foreslåede bestemmelse, andre bestemmelser i dyreværnslovgivningen og straffelovens § 291 om hærværk i sammenstød.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende § 29, stk. 1, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Det fremgår desuden, at overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Efter de gældende regler om frakendelse i § 29, stk. 1, er det kun muligt at idømme en ubetinget frakendelse.

Med den foreslåede ændring bliver der mulighed for at idømme en betinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Forslaget omfatter sager om mishandling, grovere uforsvarlig behandling og gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, uanset om overtrædelserne er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv eller vedrører privates behandling af dyr.

Af den foreslåede § 29, stk. 2, fremgår, at frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Det vil sige, såfremt der ikke findes fuldt tilstrækkeligt grundlag for en ubetinget frakendelse efter stk. 1, af der i stedet kan vælges den mellemløsning, at frakendelsen sker betinget. Forslaget indebærer således, at mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr enten kan medføre betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, pas-

se eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelse kan begrænses til kun at angå f.eks. produktionsdyr eller bestemte arter af dyr. Dette gælder, uanset om der er tale om landbrugs-/produktionsdyr eller familie-og hobbydyr.

Udgangspunktet vil fortsat være, at frakendelse i sager om mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr sker ubetinget, jf. den gældende § 29, stk. 1.

Det beror på domstolenes vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, og i givet fald om det skal ske betinget eller ubetinget. I denne vurdering kan det indgå, om der i sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er tale om førstegangsovertrædelse. I tilfælde, hvor den pågældende tidligere er straffet for en strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning i forhold til den nu begåede straffbare handling, eller hvor der på mere systematisk vis eller i organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, forudsættes det, at der som altovervejende udgangspunkt sker ubetinget frakendelse.

Af det foreslåede stk. 3 fremgår, at betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyreværnslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende vil kunne frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr. Det er således et vilkår for betinget frakendelse, at den pågældende i prøvetiden ikke overtræder dyreværnslovgivningen på en sådan måde, der vil kunne indebære en rettighedsfrakendelse efter stk. 1 eller en betinget frakendelse efter stk. 2. I givet fald vil udgangspunktet være automatisk rettighedsfrakendelse, jf. den foreslåede § 29, stk. 4.

Det fremgår af den foreslåede § 29, stk. 4, at den, der findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, ubetinget skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr betinget efter stk. 2 og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der

vil kunne indebære en rettighedsfrakendelse efter stk. 1 eller en betinget frakendelse efter stk. 2. Ligesom med frakendelser af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, jf. den gældende stk. 1, kan en ubetinget frakendelse efter det foreslåede stk. 4, 2. pkt., begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Forbuddet kan desuden begrænses til at angå antallet af dyr.

Med det foreslåede stk. 4 vil der således som udgangspunkt skulle ske ubetinget frakendelse af retten til at holde dyr, såfremt vedkommende, der er idømt en betinget frakendelse af retten til at holde dyr, i løbet af en 3-årig prøvetid igen findes skyldig i enten mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, f.eks. grov vanrøgt, eller uforsvarlig behandling af dyr. Det betyder bl.a., at en person, der beskæftiger sig med dyr ved selvstændig virksomhed, og som på ny begår grovere uforsvarlig behandling af dyr i prøvetiden, vil stå til en automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre og dermed mister muligheden for at drive sit erhverv.

Af det foreslåede stk. 5 fremgår, at ubetinget frakendelse efter stk. 4 sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Dette er tilsvarende muligheden i det gældende stk. 1.

Med de øvrige foreslåede ændringer af § 29, stk. 2-4, der med forslaget bliver stk. 6-8, præciseres det, at en ubetinget frakendelse af retten til at holde dyr efter den foreslåede stk. 4 på tilsvarende vis som rettighedsfrakendelser efter stk. 1 omfattes af de gældende bestemmelser i § 29, stk. 2-4. Det vil sige, at rettighedsfrakendelse efter det foreslåede stk. 4 omfattes af henholdsvis bestemmelsen om indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb for domstolene og bestemmelsen om, at retten under behandlingen i sager som nævnt i stk. 1 – og med forslaget stk. 4 – ved kendelse kan udelukke den pågældende fra at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, indtil sagen er endeligt afgjort, samt bestemmelsen om, at den, der med kendskab til et forbud overlader dyr i en anden persons varetægt, såfremt der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder.

René Christensen (DF) Pia Adelsteen (DF) fmd. Ib Poulsen (DF) Rasmus Jarlov (KF) Lise Bech (DF) Karina Due (DF)
Erling Bonnesen (V) Kristian Pihl Lorentzen (V) Thomas Danielsen (V) Torsten Schack Pedersen (V) Anni Matthiesen (V)
Jacob Jensen (V) Carsten Bach (LA) Mette Bock (LA) Mette Abildgaard (KF) Bjarne Laustsen (S) Lea Wermelin (S) nfmd.
Kaare Dybvad (S) Jesper Petersen (S) Malte Larsen (S) Simon Kollerup (S) Søren Egge Rasmussen (EL)
Maria Reumert Gjerding (EL) Christian Poll (ALT) Carolina Magdalene Maier (ALT) Johannes Lebech (RV)
Ida Auken (RV) Lisbeth Bech Poulsen (SF) Pia Olsen Dyhr (SF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldi og Javnaðarflokkurinn havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	46	Socialistisk Folkeparti (SF)	7
Dansk Folkeparti (DF)	37	Det Konservative Folkeparti (KF)	6
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	34	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Enhedslisten (EL)	14	Siumut (SIU)	1
Liberal Alliance (LA)	13	Tjóðveldi (T)	1
Alternativet (ALT)	10	Javnaðarflokkurinn (JF)	1
Radikale Venstre (RV)	8		

Oversigt over bilag vedrørende L 137

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsnotat og hørings svar fra miljø- og fødevareministeren
2	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
3	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 137

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvorvidt anklagemyndigheden i alle dyreværns sager om grovere behandling af dyr skal overveje at rejse tiltale om rettighedsfrakendelse, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om, hvilke forhold der i praksis tages i betragtning i forbindelse med overvejselsen om rettighedsfrakendelse i dyreværns sager, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om antal dyreværns sager, hvori der bliver idømt rettighedsfrakendelse, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om gentagelsestilfælde, hvor en tidligere dømt for dyremishandling dømmes igen, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om benyttelsen af rettighedsfrakendelse i grovere dyreværns sager, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om dyreværnslovens § 29 om frakendelse af retten til at holde dyr, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om teknisk bistand til ændringsforslag, der skærper muligheden for at frakende retten til at holde dyr, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om vurderingerne, der ligger bag valget af den forhøjede strafskærpelse og de forventede effekter heraf, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om, at den gældende strafferamme slet ikke udnyttes, som den kunne, af anklagemyndigheden og domstolene, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
10	Spm. om teknisk bistand til et ændringsforslag med bemærkninger, der indebærer, at Dyrenes Beskyttelse får klageret i dyreværns sager på samme måde, som Danmarks Naturfredningsforening har det i natur sager, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
11	Spm. om teknisk bistand til et ændringsforslag om skærpende omstændighed, hvis dyret arbejder i offentlig tjeneste, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå
12	Spm. om teknisk bistand til et ændringsforslag, der indebærer, at dyr i lovgivningen fremover betragtes som levende væsener, til miljø- og fødevareministeren, og ministerens svar herpå

